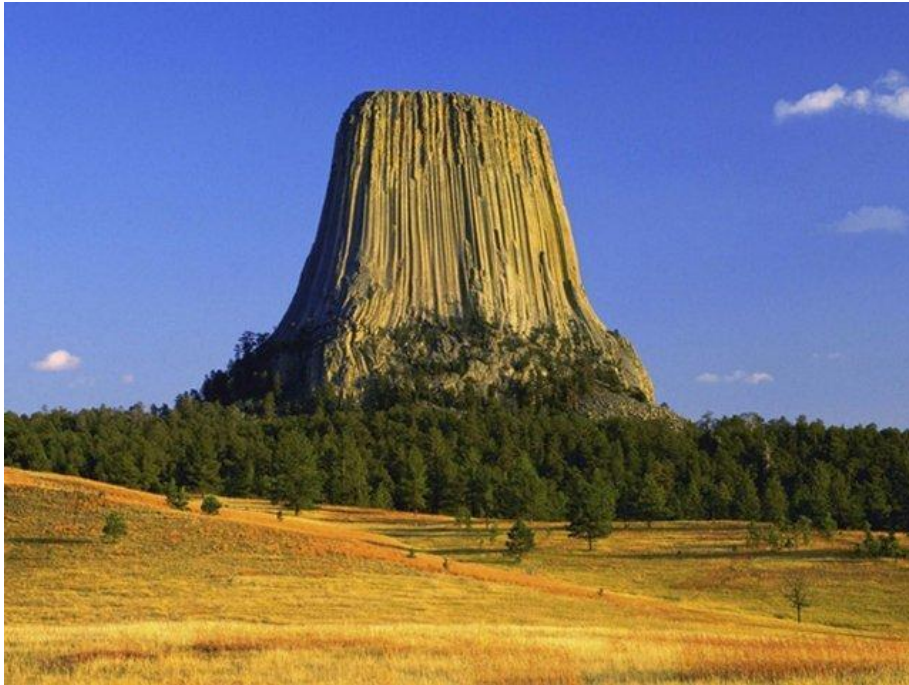

Презентація з географії

- На тему: “Заповідник Північної Америки Девілс-Тауер”

Виконала
учениця 7 класу
Лопатіна Анна

Заповідник "Девілс-Тауер" у Вайомінгу

- Заповідник Девілс-Тауер знаходиться в далекому північно-східному куті Вайомінгу, на кордоні з Монтаною і Південною Дакотою.

Легенда про виникнення заповідника "Девілс-Тауер"

- Індіанський переказ розповідає про сім прекрасних дівчат, які піднялися на плоску вершину Девілс-Тауер (Башта диявола), рятуючись від величезного страшного ведмедя. Ведмідь, відчайдушно хотів зловити дівчат, залишив на схилах глибокі сліди кігтів, намагаючись піднятися нагору. Коли ведмедю вдалося, нарешті, досягти вершини, дівчата перестрибнули на невелику скелю і врятувалися, злітаючи в небо.
- Згідно з іншим міфом, башта отримала своє містичне назву через злого демона, що била на вершині у барабан, породжуючи грім. В не настільки віддалені часи Девілс-Тауер знайшла широку міжнародну популярність, виступивши прекрасним фоном для сцени приземлення прибульців в гучному фільмі "Контакти третього ступеня".

ВЕЛЕТЕНЬ «Девілс-Тауер»

- Девілс-Тауер - справжній гігант, який велично піднімається над деревами, що оточують його підніжжя, на безкрайніх рівнинах Вайомінгу, недалеко від соснових лісів Блек-Хілс.

Це найвища точка на багато миль навколо, в ясні дні її видно за 160 км. Її висота від підніжжя до вершини 264 м, а над річкою Белл-фурш вона підноситься на 396 м. Діаметр башти в основі 300 м, а до вершини він зменшується до 84 м.

Географічна довідка

- Девілс-Тауер сформувалася більше 50 мільйонів років тому, коли земля Вайомінгу лежала на морському дні, де накопичувалися численні шари таких осадових порід, як піщаник, вапняк, сланець і гіпс. У той же час тиск в глибинах земної кори витіснив магму в товщу осадових порід. Магма почала остигати і кристалізуватися, при цьому вона стиснулася і тріснула, утворивши багатокутні стовпи, які сильно нагадують стовпи Мостової Гігантів в Північній Ірландії. Подібний процес можна спостерігати в пересихаючих струмках і калюжах, де утворилася при випаровуванні води кора бруду, яка поступово розтріскується на маленькі багатокутні плівки злегка увігнутою форми.
- Виникла таким чином магматична порода виявилася значно твердішою, ніж навколишні осадові породи, і за мільйони років, що минули з тих пір, як морське дно піднялося і перетворилося на сушу, сили ерозії з'їли осадові породи, залишивши цей величезний шматок магми стояти в гордій самоті. Але навіть тверда магматична порода вразлива для ерозії, і вода, яка проникає в щілини між колонами, скорочуючись і розширюючись в залежності від температурних коливань, відколола деякі колони від основної маси скелі. Уламки колон, розкидані біля підніжжя башти, формують осипний схил. Процес руйнування триває постійно, і з часом Девілс-Тауер очевидно повністю зникне, але, цілком ймовірно, кілька мільйонів років вона ще простоїть.